

[Ravn.]

kan efter at have drøftet Spørgsmaalet med de interesserede Parter bestemme.....“
o. s. v.

Efter de Udtalelser, jeg her har fremsat, vil man forstaa, at jeg ønsker Forslaget fremmet i det høje Landsting.

J. R. Poulsen: Dette Lovforslag har jo et dobbelt Formaal, dels at skaffe Arbejde, dels at faa de sanitære Forhold bragt i Orden, hvilket sikkert tiltrænges mange Steder. Det er Arbejdsministeren, som, hvis der søges om Tilskud til et saadant Arbejde, kan henvise Sagen til Behandling i Vandløbsudvalget, og Arbejdsministerens Repræsentant i dette Udvalg skal være Næstformand, hvorved markeres, at Beskæftigelsesmomentet har stor Betydning. Men det er dog særlig de sanitære Forhold ved vore Vandløb, der har Interesse. Tilløb fra Kloaker o. s. v. forurenar i mange Tilfælde Vandet til Skade for Mennesker, Dyr og Plantelev, og hvad der kan gøres for at faa disse Forhold bragt i Orden, bør selvfølgelig gøres. Naar man tænker paa de Oplysninger, der i de sidste Dage er fremkommet i Pressen om Vandet i Brøndene paa Landet, kan man ogsaa kun ønske, at dette Spørgsmaal hurtigt maa finde sin Løsning, selv om man ikke her i Byen skal tro, at alt Vand paa Landet er udrikkeligt.

I Folketingsudvalget har man forhøjet Antallet af Medlemmer i Vandløbsudvalget til 11, og selv om et stort Udvalg altid arbejder mindre godt end et lille, kan der maaske ikke undværes nogen — det skulde da være et Par af Ministerierepræsentanterne.

Jeg finder det rimeligt, at Arbejdet kan forlanges fremmet af Vandløbsudvalget, selv om Afvandingskommissionen ikke har afgjort Erstatningsspørgsmaalet. Jeg vil i den Forbindelse gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorledes Ordningen ifølge Landvindingsloven, som jo er den samme, har virket, om Lodsejerne i Almindelighed har været tilfredse.

Alt i alt maa jeg mene, at Loven er paa-krævet, og paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse.

Martin Sørensen (Peterslund): Formaalet med Lovforslaget kan vi vist alle godkende, saa vist som alle Forbedringer af den almindelige Hygiejne er af Værdi baade for Folkesundheden og rent æstetisk. Spørgsmaalet om Rensning af Spildevandsudløb er mere paatrængende nu end før. Efterhaanden som Befolkningen er vokset og de industrilignende Anlægs Antal til-

taget, er Spildevandet blevet en saa væsentlig Ulempe baade ved vore Aaer, Søer og Fjorde, at det er nødvendigt, at der søges opnaaet en Forbedring af Forholdene.

Forslagets Bestemmelser maa i det store og hele anses for at være velegnede til Fremme af Formaalet: Rensning af Vandløb og Imødegaaelse af de uhygiejniske Virkninger af Spildevandet.

Landvindingslovens Bestemmelser danner i det væsentlige Grundlaget for nærværende Lovforslag. Ligesom Landvindingsudvalget er den bestemmende Myndighed, for saa vidt angaar, hvilke Sager der skal gennemføres, og hvorledes de skal gennemføres, saaledes vil det i nærværende Forslags § 1, Stk. 2, omhandlede Vandløbsudvalg faa den bestemmende Myndighed med Hensyn til Rensningsprojekter. Det bliver et stort Udvalg paa 11 Medlemmer, der repræsenterer de Interesser, som kan tænkes at blive berørt ved Gennemførelsen af et Rensningsprojekt. Selve Fordelingen af Udgifterne paa de enkelte offentlige Myndigheder og de private Lodsejere foretages af en Afvandingskommission, der nedsættes i Henhold til Grundforbedringslovens § 9.

Den samme Regel følges i Landvindings-sager. I Landvindings-sager skal Landvindingsudvalget iagttage, at Nyttetvirkningen staaar i et bestemt Forhold til den paalignede Udgift. Regelen er her med enkelte Undtagelser, at hvor der er Tale om særlig store Beskæftigelsesinteresser, skal der for en Trediedel af den Udgift, som Lodsejerne skal udrede, være fuld Rentabilitet i de Forbedringer, der tilvejebringes ved Landvindings-sagers Gennemførelse. Ved Bedømmelsen af Rentabiliteten og ved Bedømmelsen af Forsvarligheden af at gennemføre Projektet vil der i Forhold til Lodsejerne alene være at tage Hensyn til de økonomiske Fordele, derimod ikke til de skønhedsmæssige og sanitære Fordele, som ikke kan anslaaes i Penge.

Nærværende Lovforslag bygger i saa Henseende paa et andet Grundlag, selv om § 2 forudsætter, at Arbejdet vil medføre en ikke uvæsentlig Værdiforøgelse af private Ejendomme eller væsentlige økonomiske Fordele for Kommuner eller Institutioner, og selv om det bestemmes, at det Bidrag, der kan paalignes de paagældende som Andel i Anlægget eller i Vedligeholdelsen, i intet Tilfælde maa overstige Værdien af de Fordele, der opnaas. § 2, Stk. 3, indeholder nemlig en Bestemmelse om, at det ikke alene er den rene Indtjeningsevne, men tillige de Fordele, der opnaas i sanitær